

„Veríš tomu?“ (Jn 11, 26)

Ježiš prišiel do Betánie, kde už bol Lazár štyri dni mŕtvy. Keď sa to jeho sestra Marta dozvedela, s nádejou mu išla naproti. Evanjelium zdôrazňuje, ako veľmi Ježiš miloval Martu, jej sestru Máriu aj Lazára.¹ Hoci plná bolesti, Marta dala Pánovi najavo svoju dôveru v neho, bola presvedčená, že keby tu bol pred bratovou smrťou, bol by ešte nažive, aj teraz však verila, že akúkoľvek jeho prosbu Boh vypočuje. A tak Ježiš potvrdzuje: „Tvoj brat vstane z mŕtvych“ (Jn 11, 23).

„Veríš tomu?“

Po tom, ako Ježiš objasnil, že má na mysli Lazárov návrat do fyzického života tu a teraz, a nielen život, ktorý čaká veriaceho po smrti, požadoval od Márie prejav plnej viery. Nejde mu totiž len o vykonanie jedného zo svojich zázrakov – ktoré evanjelista Ján nazýva „znameniami“ –, ale chce jej aj všetkým veriacim darovať nový život a vzkriesenie. „Ja som vzkriesenie a život“ (Jn 11, 25), hovorí Ježiš. A viera, ktorú od nej žiada, je osobný vzťah s ním, aktívne a dynamické priľnutie. Vyznanie viery nemôžeme porovnávať s prijatím nejakej zmluvy, ktorú raz podpíšete a viac už na ňu nepozriete, viera je niečo, čo premieňa a preniká náš každodenný život.

„Veríš tomu?“

Ježiš nás pozýva žiť nový život tu a teraz. Pozýva nás zakúšať ho každý deň a s vedomím – tak ako sme to znovu objavili na Vianoce –, že nám ho priniesol on sám, hľadal nás ako prvý a prišiel medzi nás.

Ako máme odpovedať na jeho otázku? Pozrime sa na Lazárovu sestru Martu.

V rozhovore s Ježišom z nej vytrysklo vyznanie plnej viery v neho. Grécky originál to vyjadruje ešte silnejšie. Martou vyslovené „verím“ znamená „ja som uverila“, „pevne verím“, že „ty si Mesiáš, Boží Syn, ktorý mal prísť na svet“², so všetkými dôsledkami. Je to presvedčenie, ktoré dozrievalo v priebehu času a je preverené rôznymi okolnosťami, ktorým v živote čelila.

Pán adresuje svoju otázku aj mne. Aj odo mňa žiada plnú dôveru v neho, riadiť sa podľa jeho spôsobu života, a ten je založený na veľkodušnej a konkrétnej láske ku všetkým. Vytrvalosť bude viesť k dozrievaniu mojej viery, ktorá sa bude posilňovať vďaka každodennému potvrdzovaniu

¹ Jn 11, 5.

² Porov. Jn 11, 27.

pravdivosti Ježišových slov uvádzaných do praxe, a v mojom konaní nebudú chýbať jej každodenné prejavy voči všetkým. Môžeme si veľmi vhodne osvojiť žiadosť apoštolov adresovanú Ježišovi: „Daj nám väčšiu vieru!“ (Lk 17, 5).

„Veríš tomu?“

Patrícia z Južnej Ameriky hovorí: „Jedna z mojich dcér prišla, spolu so všetkými kolegami, o prácu, pretože vláda zatvorila štátnu agentúru, v ktorej pracovali. Ako formu protestu si pred úradom postavili tábor. Snažila som sa ich podporovať, zúčastnila som sa na niekoľkých ich aktivitách, nosila som im jedlo alebo som sa jednoducho pri nich pristavila na kus reči.

Na Zelený štvrtok sa skupina kňazov, ktorá ich sprevádzala, rozhodla sláviť obrad, ktorý ponúkal aj okamihy na počúvanie, čítalo sa evanjelium a vykonali umývanie nôh na pamiatku toho, čo urobil Ježiš. Väčšina z prítomných neboli veriaci ľudia. Napriek tomu to bola chvíľa hlbokého spojenia, bratstva a nádeje. Pociťovali to ako objatie a dojatí ďakovali kňazom, ktorí ich sprevádzali v ich neistote a trápení.“

Toto Ježišovo slovo bolo vybrané ako hlavná myšlienka na *Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov* v roku 2025. Modlime sa teda a pracujme na tom, aby naša spoločná viera bola hnacou silou pri hľadaní bratstva so všetkými: je to Boží návrh a túžba pre ľudstvo, vyžaduje si však naše plné nasledovanie. Modlitba a skutky budú účinné, ak sa zrodia z tejto dôvery v Boha nasledovanej našimi skutkami.

Spracoval Silvano Malini a tím Slova života.